

voeren. Verder heeft de heer ter Horst een paar klapperstenen bij zich, afkomstig van Munstergeleen. Dit zijn holle stenen, die bestaan uit een ijzerconcretie, en waarvan het binnenste deel door waterverlies van de korst is losgeraakt.

De heer van der Leeuw toont onder meer een paar takjes bloeiende *Asparagus plumosus*, zgn. varentjes, hem toegezonden uit Friesland. Deze plantjes bloeien hier te lande volgens de heer Gijtenbeek maar zelden, omdat het loof te vroeg gesneden wordt. Dit wordt vooral gebruikt in bruidsbouquetten. De heer Grégoire demonstreert enige afwijkingen, een van de tuintulp, met drie stengels, en een van het madeliefje, een zgn. Hen and Chicken, een hoofdje met doorgegroeide randbloempjes. Ook toont hij een herbariumexemplaar van het Paardebloemstrepzaad, *Crepis vesicaria* subsp. *taraxacifolia*, verzameld op de Wrakelberg. De heer Mertens vraagt naar resten van de cultuur van de Wede, *Isatis tinctoria*, die in het begin van de vorige eeuw op de St Pietersberg werd bedreven.

Het is de heer Kemp opgevallen, dat in de zomer van 1959 meer dan andere jaren kieviten voorkwamen in de streek van Itteren. Hij zoekt verband met de droogte. Verder nam hij Bontbekplevieren, *Charadrius hiaticula*, waar aan de Maas ten N. van Roermond, op 20 september een exemplaar, op 29 september drie en op 3 oktober twee. Meerdere malen zag hij de opvallende witte vleugelstreep. Op dezelfde plaats vijf Bonte Strandlopers, *Calidris alpina* op 29 september. De lengte van de snavel, de kleur van de poten, de tekening op de rug en de grootte waren goede kenmerken. De Avifauna van Hens, 1947, vermeldt slechts één waarneming in Limburg. De slaappleats van de spreuwen te Limmel-Maastricht is dit jaar weer sedert juli in gebruik. Op 27 september schatte de heer Kemp het aantal roestende vogels op 40000.

Uit waarnemingen van de heer Rampen te Katwijk aan Zee, die medegedeeld worden door de heer Stevens, blijkt dat ook in Geleen een Kleine Strandloper is signaleerd, samen met Kemphaantjes, Watersnippen, Oeverloper, Bosruiter, Zomertalingen en Waterral. Het terreintje, dat hij op 4, 5 en 6 september bezocht, is de zg. Peul (de Poelen) gelegen aan de rand van de gemeente Geleen, oostelijk van de woonwijk „de Kluis”, tussen de spoorlijn Sittard-Heerlen en de Geleenbeek. Het grootste deel ervan wordt ingenomen door twee weinig be-

groeide modderige plassen, gescheiden door een laag dijkje. De heer Stevens bracht er zelf een bezoek op 10, 14, 21 en 28 september, en nam er waar: Kemphaantje, Watersnippen, Wilde Eend, Kieviten, Turkse Tortels en een Waterral. De laatste hield zich op in een kleine begroeiing van Lisdodden, maar kwam herhaaldelijk behoedzaam op het slijk naar voedsel zoeken. Ook zag hij een Wezel, die een gevangen konijn door het slijk en het water meesleurde. Tenslotte zag hij samen met Frater Raymond uit Lanaken op 23 september boven de Maas bij Itteren tot driemaal toe een Visarend.

Dr. van Nieuwenhoven heeft op 21 september op klaarlichte dag, 's middags om 2 uur, bij een temperatuur van ongeveer 20° C., in de zon, een watervleermuis, *Myotis daubentonii*, kunnen gadeslaan, die op jacht was boven de Jeker bij de Zwarte Sluizen te Maastricht. Het diertje vloog in kringen dicht boven de rivier, soms de waterspiegel aanrakend, kennelijk om daar een prooi te grijpen. Na enige rondjes zette het dier zich telkens neer op de stam van een van de bomen aan de oever. Eenmaal koos het zijn rustplaats zo laag, dat het gegrepen en geïdentificeerd kon worden. Deze manier van jagen is bekend van de watervleermuis — de meervleermuis doet het ook zo —. Het bijzondere van dit geval was, dat het dier midden op de dag was uitgevlogen.

NIEUWS UIT VENLO EN OMGEVING.

Woensdag 5 oktober begonnen „De vrienden der Natuur” hun winterprogramma met een dia-avond, gegeven door de heren Boermans en Brenneker, terwijl de heer Pijpers het een en ander toelichtte. Het waren opnamen van planten en dieren uit de buurt van Venlo, dingen, die men vroeger wel gezien heeft, maar soms al weer lang vergeten heeft. En daarom is zo'n avond zeer leerzaam, want men leert er door nog beter uit zijn ogen te kijken. Br. Victorius zorgde voor een toegift, opnamen langs de Geul, o.a. van het zinkviooltje en de vuurpad.

Een werkelijk goed begin, waaraan velen met voldoening zullen terugdenken, in het gloednieuwe filmzaaltje van de nieuwe broedersschool aan de Hogeschoorweg.